

Pietre

Felix Rian Constantinescu

Pietre

Felix Rian Constantinescu

2019

Copilul cu aripi mari de fluture

Safei

Am aripi, oamenii nu știu sau poate da.
Exact 133 aripi de fluture, frumoase,
Fiecare de altă culoare, ca poemele lui
Paul Neruda. Din copilărie, oamenii mi

Le smulg asemeni colților puiului de urs,
Dar cresc la loc, aripile mele albe și negre.
Ce pot să spun? Am aripi, lucru nemaivăzut
Pe pământ, de neacceptat, de neprevăzut.

Da, cresc la loc, asemeni iubirii, și deși stau
În Gomora, nu mă tem. Chiar de-ar trebui să pier
Pe front ar fi ceva grozav! M-aș întoarce
Acasă, în sânul lui D u m n e z e u, știți?!

Cormoranul înaintea soarelui

Din câmp am văzut un cormoran pe dig și-am vrut
Cu capul ca o secere înaintea soarelui de dimineață
Să mă apropii dar deși am mers mult alături de el
Când m-am așezat pe-o piatră să-l privesc

După ce mi-am ridicat ochii nu mai era și-apoi
Când am ajuns eu pe dig l-am văzut plecând
Pe deasupra apei mut în tăcere în zbor mut
Iar apa albastră a barajului și cerul erau una.

Poeme vechi

Mie

Poet al luminii te vei numi
Născut din lumină ca lumina mormântului

Glas al luminii și nopții
Stea sociopată și îndurerată
Scriind litere în cerneală pe cer
În ochii înlăcrimați ai martirilor
Murind.

Knock-out

Stau întins
Numb
Nu văd nimic decât lumina când îmi intră pe sub
Streșinile ochilor
Secundele trec
Îmi verific mental
rănilor
Creierul mi-e inert
Sunt knock-out
Nu mă voi mai ridica.

Ger

Satul și-a uitat numele
Orice sat de oriunde
Timpul tot a devenit
Oricând
Lumina nu moare seara
Și învie Bizanț peste Bizanț
Ochii îmi sunt pietre de lumină
Și tăcerea ger.
2.

R S Thomas

Poet. Cleric. Visător. Îndrăgostit de soția sa
Și de Atlanticul copilăriei plin de pietricele și alge
Apostol vagant prin dealurile velșe
Trecut prin două războaie mondiale
Destul motiv să nu primească Nobelul
Poet. Ce poate fi spus mai mult?
Un ceas al păsărilor. Un bătrân cântând la orgă
Muzica Bisericii
Și Isus privindu-l cu mulțumire în toate căile sale.

Părăsire

Stă cu capul în mână
Așezată pe o margine de treaptă
Câtă durere într-o simplă

Expresie

Trecătorii nu o văd
Sunt singurul ce o observă
Cei de acasă cum or fi
Destinul sau Dumnezeu?

Din perdeaua mea îi cânt
Simple Man
Dacă măcar m-ar auzi
Măcar cu sufletul

Acum după o oră s-a culcat pe trepte
Abandonându-și suferința oboselii
Ca în Noia lui Ungaretti
Dormind.

0

58 Vizualizari
Poezie Shi

Cu tristețe privesc în urmă
Cu tristețe privesc înainte
Ajuns la jumătatea ornicului
Mama e în indigo
O iubire pe ce căi mergi?

Poezie Shi

Pierit-au oare macii în câmp?
Nu ci pâlpâie în grâu ca o granată
De pe alte meleaguri
Cine să nu-i iubească
Macii nepieritori.

Poezie Shi

În orașul răcoros
Dacă aș ști unde să te găsesc
Pe ce căi umbli
Doar să te văd
Piatra mea.

Poezie Shi

Acum cu tata
Împartașim același petec de cer

Care către mama ne poartă
Vecinicie
Vecinicie.

Poezie Shi

Tată
Te iubesc mai mult ca viața
Clipa despărțirii mă înfioară
Am văzut un mac în câmp
Și m-am gândit la stigmatele lui Francisc.

Poezie Shi

Macii roșii gemă-n colțul ochiului
Curg pe cale prin grâul sfânt
Eu plâng versete sfinte
De la părinți vestite
Părinte.

Poezie Shi

Sunt iarăși timpuri medievale
Și unde să-ți întâlnești iubitul
Când ziduri oameni temple foruri
Stau între ce-ai mai scump pe lume
Suflete?

Poezie Shi

Tata stând la laptop
Cu șapca albă cu roșu
Ca un măr trandafiriu
Scrișul poemelor
Înnobilează.

Poezie Shi

Zbatere de apă
de Sânt Ilie
Teseviteanul
Mamă
Cum ai plecat?... Te-ai întors?

Poezie Shi

Cearceaful în vișinul uscat
L-a înfrunzit

Mă gândesc la toate tabuurile
Copilăriei mele
Purtate de vânt.

Poezie Shi

O pânză nouă apare la orizont
Dar eu țin de iubirea veche
Tot ce iubesc ce am mai sfânt
Ca petalele macului
În ploaie în vânt.

Poezie Shi

Ii scriu Prințesei din turn
Scrisoare nesfârșită
Gândindu-mă doar
Când voi primi răspuns?
Să fie niciodată?

Poezie Shi

Am putea sa ne jucam ceva
De-a ce sa ne jucam
Sa ne jucam de-a v-ati ascunselea
Nu - sa ne jucam miuta
Nu; sa ne jucam de-a videoclipurile la Wimbledon.

Calcul filologic

Ave Miryam =
+Pasare Maria
+Inger Maria
+Plecaciune Marie+
+Pasarea Mariei
+Ingerul Mariei
+Puiul Mariei
+Vine barza
+Vine Vulturul
+ Porumbel Maria = Maria este Întruparea Duhului Sfânt care a nascut de la Duhul Sfânt caci nu se poate altfel

Barajul

Străjuit între biserici unghiulare zace barajul
În dimineață ca un gigant pește torpilă
Plin de electricitate întunecată
Ca peste Gulliver au trecut drumuri

Coasta originală se vede uriașă în depărtare
În căldarea Hațegului barajul tremură
Seamănă cu o davă dacă
Cerul senin nu mai are putere
Sfârșit de august început de septembrie
Doar lumina pură.

Floarea de femeie

Icoană făcătoare de minuni
Carte zăvorâtă în agate
Floarea de femeie în pământ
Devine vatră

Plângi barbate c-am plecat
Jeli mămucă c-am murit
Os de jad sunt ferecat
Într-un templu muruit

Dintr-o floare te-am născut
Într-o vară m-ai pierdut
Dintr-o floare albastră, tristă
Acum șed în cer pe prispă.

Calm. O dorință

Lui R S Thomas

38 de ani la galere în arenă în amfiteatru
Barabă părăsită de omenire nedorindu-mi decât refuzatul calm
Plâng când mă gândesc la trecuta-mi viață
Și la necazurile viitorului
Până voi ajunge la marele țarm
Unde nu te mai necăjesc cei răi
Zona tarkovskiană liberă de fariseii vieții
Cu asta mă alint cu gândul la moarte
Și la încă o carte și încă o carte
Ce calmul de viață desparte.

Castelul ruinându-se

Castelul ruinându-se în pâcla nopții
Tencuiala căzând încet ca roasă de cari
Ferestrele sparte
Subsolul plin de gunoaie
Este castelul domnișoarei Pogany
Ca sfinxul rabdă tocirea istoriei
Castelul va fi ruină poate dar

Cândva aici oameni mai nobili au viețuit în arte
Castelul ruinându-se tragic ca soția lui R S Thomas
Doar pentru ca Albionul său să fie reconstruit.

Șoim peste baraj

Azi în cale-mi am văzut un șoim
Și m-am oprit să-i privesc rotirile
Ca refreșul unui computer
Apoi brusc am realizat că vrea ceva
Și nu știam dacă era o pasăre ori un pește
Nu știam dacă era un șoim obișnuit ori pescar
Dar nu-i purtai noroc privindu-l
Așezându-se în cele din urmă pe un stâlp de înaltă tensiune
Flămând poate dar mare și maiestuos
Șoimul meu din cale-mi.

Drum de dimineață

Câmpul ars
Merg pe drumul de tractor presărat de o coloană de flori albastre
Floarea găsită la mormântul mamei
Necăjit ca în copilărie
Ciobanul e la postul său cu puținele sale oi
E duminică
Bisericile îmi par acum societăți secrete
Pe Dumnezeu îl vreau și e oriunde
Chiar și în undele pietrei ce am aruncat-o în baraj
Infinite
Lângă câmpul galben de porumb
Nu cred că am trecut de adolescență.

Înnoptare în sat

Câteva voci vesele se aud la fereastră
În geamurile negre pâlpâie electrică lumina
Camera moartei e neschimbată
Încă albastră

Amintirea ei a devenit una cu Terra
Cu pietrișul și țărâna
Precum Helen Burns s-a dus
Acum e noapte.

Câmpul de porumb

Plin de insecte strălucește câmpul de porumb
Undeva într-o livadă interioară unde a fost cândva o casă

Străjuit de o parte și de alta de nuci jubiliari
Porumbul arată precum claia de pene a secretarului
Acea pasăre îndepărtată
Aici nu sunt hoți să-i fure boabele de platină
În depărtare alți nuci iar aici un prun pe jumătate uscat
Căldură mare în câmp
Iar pământul dă senzația de ud
Atât e de rece.

Poeme Shi

Galaxia necunoscută

Sunt o galaxie necunoscută
Plină de oameni și animale
Un mare război a avut loc aici
Și acum nu mai strălucesc decât stele pitice
În mine galaxia nevăzută.

Poezie Shi

Cu tristețe mă gândesc la iubirea trecută
Câtă a fost ca șuvoiul nesfârșit al lacului
Sunt trist ca Doamna Lacului și iubesc înca iubesc
Unde e oare draga mea unde o pot găsi?
Doamne ce soartă sublim de tristă mi-ai hărăzit.

3.

Mama stelelor

Mama stelelor
Mama oilor
Mama mânelor
Și Copiilor

Ea le paște
Și le naște
Le cunoaște
Stele aște.

Umblarea pe apă

To Joan Osborne

Nu nu sunt Minerva nici Christos
Nu am sandale de aur nici miracole
În inimă dar în lipsă de alte destinații

Am ales barajurile lachiste ale Harzocului

Ca țintă a pelerinajurilor mele abia acum
După botezul pietrelor și frescele naive
Că tot ce încerc smulgând încă o poezie
Naturii e să umblu pe apă spre rădăcini

Un fel de îngropare în sat la sfârșit de veac
Un drum ascuns către Dumnezeu nepătruns
Un drum lin peste apă către dorul ce mă gată
O icoană într-o mamă să am cui să dau seamă.

Natură simfonică

Acesta nu se vrea un poem stewartian
Dar azi pe drumul de țara am avut momentul
Simfonic al naturii când o pasăre trecând
A scos o notă o singură notă cred si sau mi

M-am gândit apoi pe dig la R S Thomas
Privitorul de păsări când am observat ca pot
Să discern între făpturile călătoare văzute
Corbi găște săbatice lișițe și rândunici de apă.

Greta Thunberg. Un poem din Edom

De departe cea mai relevantă adolescentă
De după Malala Yousafzai după începuturile
Anonime după succes acum și-a luat și ea
La 16 ani câțiva pumni în figura de la John

Dos Passos crew dar eu o vad peste trei ani
Când se va stabili ca doamna Merkel
Și va face parte dinte acei oameni ce ne vor spune
Ce trebuie să facem să supraviețuim ca omenire

Ceea ce face deja oricum pentru mine e o
Revelație pozitivă și negativă pentru că văd
Cât de înapoiată țara mea e consum la
Pătrat și în rest nimic un deșert sufletesc.

Poezia te transportă în alte dimensiuni

Poezia te transportă în alte dimensiuni
Biet Janko muzicantul părăsit de toți
Dar greoaia lume nu poate să te urmeze
Să te înțeleagă poezia te duce la Dumnezeu

Și ce ești decât un martir asemeni creștinilor?
În lumea burgheză nimic nu mai e sfânt
Și nu mai aștept nimic, nu vreau nimic
Decât un repede sfârșit la Domnul să mă duc.

Pregătirea pentru moarte

Cel mai important lucru în viața este pregătirea pentru moarte
Mircea Eliade a scris o carte Arta de a muri Nu suntem veșnici
Se spune la fiecare înmormântare Suntem trecători de la orice
Amvon de aceea pregătirea pentru moarte e crucială pentru

Orice om toată arta mare serioasă este despre asta despre
Desprindere desprinderea de pământ și viață pentru viață
În aceasta trebuie să nu ne ratăm tot restul e superfluu cum
Ne vom înfățișa înaintea lui Dumnezeu? cu aceasta începem.

Abstenență absolută (un poem sf)

Copil fiind am descoperit Iubirea
Renegandu-mă o viață până 'ntr-o zi
În care un preot m-a trimis la medic
Și am început să mă retrag din lume

Până când după zece ani am făcut
Injectii vreo patru ani mi se pare
Și am scăpat de instinctele rele
Sunt ca un personaj din Dune

Un science-fiction aici real împlinit
Oamenii îmi apar paianjeni în aceasta
Și poate am evoluat - cu Dumnezeu
O abținere mică pentru om un salt...

Poem într-un vers

Creierul e un bob de grâu uman.

Necrologul unei adolescențe. Inscripție

Eram în liceu iaca un adolescent chinuit
Și mergeam în parc totul a început cu
Copierea inscripțiilor romane din lapidarium
Pierdute acum dar apoi mergeam în parc

Și ședeam pe o bancă privind liceenii
Eu eram un străin în acel oraș niciodată
Acceptat și săruturile liceenilor mă dureau

Știu că nu e important dar nu am reușit

Și apoi am început să propovăduiesc
Precum Nichita să ardem săruturile
Pe rugul vanităților să ne combustionăm
Trecuturile murdare în privirile arse.

Rană

Biblia spune că bogatul și săracul se întâlnesc
Dar domnia e a Domnului
Dați-i bogatului dați-i bogatului elicopter tanc excavator
Și lăsați-ne să ne săpăm mormintele cu mâinile

Coranul spune că îngerii vorbesc oamenilor
Trimiși de Dumnezeu
Dați-i bogatului mașini aur argint și înțelepciune și slava
Și lăsați-ne singuri până la moarte

După aceea nu va mai fi Terra
Ci Cerul plin de ființe pline de bunăvoință
Biblia spune că săracul și bogatul se întâlnesc
Dar smerenia e a Domnului.

Matematică. Formula universului

Doi la pătrat
Trei la cub
Patru la sferă
Cinci la punct

Big bang după big bang
Big Bang după Big Bang
Bizanț după Bizanț
Big Bang după Big Bang.

4. Moartea va fi ceva frumos

Roxanei

Pentru mine cel puțin va fi ceva frumos
Un exeunt fericit-întristat ca la Ploiești
Ca în Cântecul pribeagului voi merge sus
La mama și la mama ei și la mama ei...

Va fi frumos să mor în asta se vede ascendența
Getă și în lumea aceea mă voi întâlni cu
Janko și Huckleberry Finn nu nu am nimic

Împotrivă să mor cât mai repede de voi fi

Primit în cer la Dumnezeu după o viață-durere
ȘI voi ajunge la Dumnezău și voi fi fiul său
Atâția oameni suferă toți așteptând sfârșitul
Meciului când se împart cununile și nuiielele.

Vuietul porumbului

Vuia porumbul ca o mare înmiresmată
Cu valuri galbene și albe până în amurg
Vântul în porumb oștire înarmată
Sub nori care unul după altul curg

Vuia porumbul ca o margine de sat
La malul mării Ithacă preaiubită
La care și hoțul cel spurcat
Jinduie - o icoană preasfințită.

Copacul vitraliu

E toamnă la umbra copacului vitraliu
În care frunze esmeralde și rubin lucesc
Moartă creanga de aur sculă scumpă
ȘI trunchiul de copac negru și verde

Cerul e alb albastru sus - deasupra
Cu nori întunecați de Dumnezeu
Ce va fi mâine doar Iovis o ști
Brizanți de cer pe marea liniștii.

O lume de uriași și pitici

Lumea se împarte în uriași și pitici
Nu cred că așa a lăsat Dumnezeu
Faraon în templu și Iosif în puț
Dar omenirea Apocalipsa schimbă

Lumea din Împărat și proletar
Lumea lui John Dos Passos și Gates
Porți care să ne-nlănțuie pe veci
În sărăcie, foame, boală, moarte.

Toamnă în târg

Călduț doarme târgul în son de miasme
Peste case și blocuri cerul e de sticlă
Beți umblă oamenii tânjind consumul

E damnată toamna azi în oraș

Un plâns de zeu se aude din cer
Mirese tac lăsate la altar
Avioane cerul otrăvesc rând pe rând
E toamnă-n târg du-te să te-ascunzi.

Secetă de toamnă

Electrici corbii pe hotar
Veghează într-un ev barbar
Se roagă pentru bob de grâu
În apropiere curge-un râu

E o planetă prea flămândă
Mintea ne este prea plăpândă
Natura cântă-un cântec crud
Pleacă păsări către sud.